

ВО ИМЕТО НА ГРАЃАНИТЕ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

АПЕЛАЦИОНИОТ СУД ВО БИТОЛА, во совет составен од судиите Виолета Костовска - претседател на советот, Бошко Богдановски и Славица Мирковска - членови, во правната работа на тужителот АВ Elektrolux Stocholm Шведска против тужениот ЗанаETCHИЈА Теодор Димче Палензо ЕЛЕКТРОЛУКС Палензо Теодор од Битола, за повреда на право од индустриска сопственост, вредност 40.000,00ден., решавајќи по жалбата на тужителот против пресудата на Основниот суд Битола ТС-1/17 од 15.03.2017год., на седницата на советот одржана на ден 03.07.2017год., донесе

ПРЕСУДА

ОДЛУКАТА Е ИЗВРШЕНА
ОСНОВЕН СУД БИТОЛА
31.07.17 година
Н.Р.

Жалбата на тужителот СЕ ОДБИВА како неоснована.

Пресудата на Основниот суд Битола ТС-1/17 од 15.03.2017год., во ст.1 и 2 од изреката СЕ ПОТВРДУВА.

СЕ ЗАДОЛЖУВА тужителот да му ги надомести на тужениот трошоците на второстепената постапка во износ од 84.036,00ден., во рок од 8 дена од приемот на оваа пресуда.

Образложение

Со побиваната пресуда тужбеното барање на тужителот да се утврди дека тужениот го повредил правото на трговската марка на тужителот, за трговската марка Електролукс (во збор) со рег.бр.03982 со приоритет од 18.09.1957год., регистрирана за производи од класата 03, 07, 09, 11 и 21 од меѓународната класификација на производи и услуги и трговската марка со рег.бр.03983 со приоритет од 20.09.1928год., регистрирана за производите наведени во изреката, на начин што оваа трговска марка тужениот неовластено ја користи во својата фирма ЗанаETCHИЈА Теодор Димче Палензо ЕЛЕКТРОЛУКС Палензо Теодор од Битола и на начин што оваа трговска марка неовластено ја користел како регистрант на domeините наведени во изреката на првостепената пресуда, во периодот од 15.08.2014год., до 16.01.2015год., како и барањето да му се забрани на тужениот да го употребува зборот Електролукс или негова транскрипција или транслитерација на Електролукс како содржина на фирма, и да му се наложи да ја промени фирмата на начин што јасно ќе се разликува од трговската марка Електролукс со наведените регистарски броеви, одбиено е како неосновано. Задолжен е тужителот да му ги надомести на тужениот трошоците на постапката во износ од 265.075,00ден., а поголемото барање над овој износ до бараниот од 447.763,00ден., е одбиено како неосновано.

Против ваквата пресуда во законски рок жалба изјави тужителот преку полномошник адвокат Живка Стојковска Костовска од Скопје и ја побива истата од причините наведени во чл.342 ст.1 од ЗПП со предлог побиваната пресуда да се преиначи и тужбеното барање на тужителот да се усвои во целост.

На ваквата жалба доставен е одговор од тужениот преку полномошник адвокат Николчо Лазаров од Скопје со предлог жалбата да се одбие како неоснована, а првостепената пресуда да се потврди. Бара трошоци за одговор на жалба.

Овој суд решавајќи по изјавената жалба, ги разгледа списите од предметот, ја испита побиваната пресуда согласно чл.354 од ЗПП, па по оценка на жалбените наводи и списите во предметот, како и наводите во одговорот на жалбата најде дека

Жалбата не е основана.

Неосновано со жалбата на тужителот се побива првостепената пресуда од наведените жалбени причини.

Не се сторени суштествени повреди на одредбите на постапката од чл.343 ст.2 т.14 од ЗПП, пресудата е јасна и разбирлива и во неа дадени се доволно причини за решителните факти, па истата може целосно да се испитува.

Неосновани се и жалбените наводи за погрешно и нецелосно утврдена фактичка состојба и за погрешна примена на материјалното право.

Ценејќи ги изведените докази правилно утврдил првостепениот суд дека тужителот бил основан уште во 1910год., и истиот продавал свои производи во повеќе земји во светот и бил глобален лидер во производството на апарати за домаќинство и професионална употреба. Исто така тужителот бил носител и на повеќе национални и меѓународно признати трговски марки, меѓу кои и трговската марка Електролукс. Оваа трговска марка била регистрирана на име на тужителот во Државниот завод за индустриска сопственост во РМ со посебен регистарски бр.03982 и приоритет од 18.09.1957год., регистрирана за производи од класата 07, 09, 11 и 21 од меѓународната класификација на производи и услуги, а исто така била регистрирана и со регистарски број 03983 и приоритет од 20.09.1928год., за производи од класите 01 до 24 од наведената класификација на производи и услуги.

Тужениот е регистриран и пријавен во правниот промет како занаетчија со назив Занаетчија Теодор Димче Палензо ЕЛЕКТРОЛУКС Палензо Теодор од Битола, со употребна дозвола занаетчиски дуќан, работилница, микросубјект, со дејност поправка на електрични апарати за домаќинство како и опрема за домови видно од неговата тековна состојба. Тужениот не произведувал и не продавал производи од марката Електролукс, а нити пак бил овластен од тужителот како дистрибутер или сервисер на неговите производи односно тужениот немал никакви деловни односи со тужителот. Покрај користењето на зборот Електролукс, како дел од називот на својот занаетчиски дуќан, со кој се претставувал во правниот промет, тужениот во временскиот период од 15.08.2014год., до 16.01.2015год., регистрирал на свое име домеини, наведени како во изреката на првостепената пресуда, во кои се споменува зборот електролукс. Со самата регистрација на ваквите домеини, како и со користењето на трговската марка Електролукс како назив на својот занаетчиски дуќан, тужителот сметал дека тужениот му го повредил правото на трговската марка Електролукс, за што ја повел и оваа постапка.

При ваква состојба, овој суд оценува дека правилно постапил првостепениот суд кога со побиваната пресуда го одбил тужбеното барање на тужителот како неосновано и недокажано, а со тоа правилно го применил и материјалното право.

Имено, согласно чл.206 од Законот за индустриска сопственост, носителот на трговската марка има исклучиво право да ја користи марката во прометот за означување на своите стоки односно услуги. Носителот на трговската марка има право да забрани користење во прометот од страна на трети лица без негова согласност, знак кој е идентичен со трговската марка за идентични производи и услуги, доколку таквата сличност може да создаде забуна кај просечен потрошувач, вклучително и можност од асоцијација помеѓу знакот и трговската марка и идентичен или сличен со трговската марка

за различни производи или пак услуги, доколку трговската марка има репутација во РМ или доколку употребата на тој знак без оправдана причина претставува нелојална конкуренција или му штети на дистинктивниот карактер на трговската марка.

Исто така, согласно чл.207 од истиот закон, правото на трговската марка не му дава право на носителот да му забрани на трето лице употреба во стоковниот промет на нивните имиња, презимиња, знаци или трговски имиња, без оглед на фактот што тие податоци се идентични или слични со трговската марка под услов да се користат во согласност со добрите деловни обичаи и да не доведуваат до нелојална конкуренција.

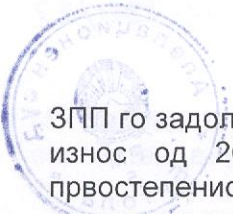
Ценејќи ги доказите и списите во предметот правилно заклучил и прифатил првостепениот суд дека иако тужениот во називот на својот дуќан го користел зборот Електролукс кој претставува заштитена трговска марка на тужителот, тужителот во оваа постапка не докажал дека со тоа се создавала забуна кај просечниот потрошувач вклучително и можност од асоцијација помеѓу знакот и трговската марка, дека доведува до нелојална конкуренција на тужителот и дека со тоа му штети на неговиот дистинктивен карактер на трговската марка, а кои факти се битни и претставуваат услов за постоење и вршење на повреда на трговската марка на тужителот. При ваква состојба правилно постапил првостепениот суд кога со побиваната пресуда го одбил тужбеното барање на тужителот како неосновано и недокажано, а со тоа правилно го применил и материјалното право.

Самото користење на домеин имињата наведени во изреката на првостепената пресуда, од страна на тужениот, не може да се смета и да се прифати како сторена повреда на правото на трговската марка на тужителот бидејќи согласно чл.206 од Законот за индустриска сопственост правото на трговската марка не му дава право на тужителот како носител на истата да му забрани на трето лице употреба во стоковниот промет на нивните имиња, презимиња, знаци или трговски имиња, без оглед на фактот што тие се идентични или слични со трговската марка, доколку не се докаже дека во конкретниот случај се исполнети сите услови од горенаведените одредби, односно дека тужениот ја користел трговската марка во прометот и ги довел во заблуда просечните потрошувачи дека неговите производи и услуги се со име на друго правно лице односно на тужителот а кое претходно е заштитено како трговска марка. Тужителот во текот на постапката недокажа постоење на забуна или можност за настанување на забуна кај просечниот потрошувач во услови кога на интернет ќе го забележи домеин името на тужениот со заштитената трговска марка на тужителот, односно не е докажан и утврден фактот дека просечниот потрошувач може да биде доведен во заблуда дека всушност станува збор за тужителот, а не за тужениот.

Исто така, тужителот не докажал во текот на постапката дека тужениот не постапувал согласно добрите деловни обичаи кога регистрирал домеин со зборот Електролукс и дека намерата на тужениот при регистрацијата на овие домеини било со тоа да оствари некоја своја корист или со тоа да врши нелојална конкуренција на тужителот, при тоа имајќи го во предвид и фактот дека тужениот е занаетчија со регистрирана дејност поправка на електрични апарати за домаќинството и опрема за домови.

Овој суд ги ценеше и останатите жалбени наводи меѓутоа оценува дека истите се неосновани и не се од влијание за донесување на поинаква одлука бидејќи во конкретниот случај не се докажани битните факти кои всушност претставуваат услов за постоење на повреда на трговската марка на тужителот во смисла на горенаведените одредби од Законот за индустриска сопственост.

Согласно успехот во овој спор правилно првостепениот суд согласно чл.148 од

ЗПП го задолжил тужителот да му ги надомести на тужениот трошоците на постапката во износ од 265.075,00ден., кои трошоци се правилно определени од страна на првостепениот суд и кои трошоци се во согласност со АТ важечка на денот на одлучувањето за овие трошоци.

Од овие причини овој суд согласно чл.357 од ЗПП одлучи како во изреката на оваа пресуда.

Со оглед да тужителот не успеа во оваа жалбена постапка овој суд согласно чл.160 од ЗПП го задолжи да му ги надомести на тужениот трошоците на второстепената постапка во износ од 84.036,00ден., а кои трошоци се однесуваат за состав на одговор на жалба со зголемување за странско лице и паушал во износ од 70.200,00ден., ДДВ во износ од 12.636,00ден., и такса за одговор на жалба во износ од 1.200,00ден., кои трошоци се во согласност со АТ и Законот за судски такси.

ББ/ВМ

Претседател на советот-судија,
Виолета Костовска с.р.

